

III

(Přípravné akty)

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 22. srpna 2018

k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o vydávání krytých dluhopisů a veřejném dohledu nad krytými dluhopisy a o změně směrnic 2009/65/ES a 2014/59/EU, a k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o expozice v krytých dluhopisech

(CON/2018/37)

(2018/C 382/03)

Úvod a právní základ

Evropská centrální banka (ECB) obdržela dne 28. března 2018 žádost Rady Evropské unie a dne 13. dubna 2018 žádost Evropského parlamentu o stanovisko k 1) k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o vydávání krytých dluhopisů a veřejném dohledu nad krytými dluhopisy a o změně směrnic 2009/65/ES a 2014/59/EU⁽¹⁾ (dále jen „navrhovaná směrnice“) a 2) k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o expozice v krytých dluhopisech⁽²⁾ (dále jen „navrhované nařízení“ a společně s navrhovanou směrnicí dále jen „navrhované právní akty“).

Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 127 odst. 4 a čl. 282 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie, neboť navrhované právní akty obsahují ustanovení, která mají vliv na 1) základní úkol Evropského systému centrálních bank (ESCB) spočívající ve vymezení a provádění měnové politiky Unie podle první odrážky čl. 127 odst. 2 Smlouvy, 2) úkol ESCB přispívat k řádnému provádění opatření, která přijímají příslušné orgány v oblasti dohledu nad úvěrovými institucemi a stability finančního systému, podle čl. 127 odst. 5 Smlouvy a 3) na úkoly, které jsou ECB svěřeny v oblasti dohledu nad úvěrovými institucemi podle čl. 127 odst. 6 Smlouvy. V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

Obecné připomínky

ECB vítá cíle navrhovaných právních aktů spočívající v podpoře další integrace finančních trhů Unie a prohloubení Unie kapitálových trhů. ECB podporuje rozvinutý, harmonizovaný, vysoce kvalitní a transparentní trh s krytými dluhopisy v Unii a považuje navrhovanou směrnici za důležitý krok k vytvoření takového trhu. Považuje též za užitečné, že navrhovaná směrnice bude sloužit jako základ pro nové vnitrostátní právní předpisy týkající se krytých dluhopisů. Provedení navrhované směrnice však nemusí vést k plné harmonizaci, jelikož členské státy budou mít při jejím provádění určitou flexibilitu. Poskytnutá míra flexibility by neměla ohrozit cíl, kterým je další sblížení směrem k dosažení společného vysokého standardu ve všech členských státech.

Skutečnost, že se v rámci iniciativ zahájených jako součást širších cílů politiky unie kapitálových trhů rozlišuje mezi různými úpravami jednotlivých produktů, umožňuje zohlednit specifika těchto produktů. V této souvislosti ECB podporuje přístup přijatý v navrhované směrnicí, podle něhož by byly evropské zajištěné cenné papíry předmětem samostatného legislativního návrhu. Tento přístup respektuje specifickou povahu a vysokou kvalitu aktiv v krycích portfoliích evropských krytých dluhopisů a zbytečně nekombinuje různé třídy aktiv.

⁽¹⁾ COM(2018) 94 final.

⁽²⁾ COM(2018) 93 final.

Navrhovaná směrnice upravuje dohled nad krytými dluhopisy ze strany příslušných vnitrostátních orgánů. Tento dohled nad produktem je odlišný od úkolů ECB v oblasti obezřetnostního dohledu podle nařízení Rady (EU) č. 1024/2013⁽¹⁾ a uvedené úkoly jím nejsou dotčeny. Navrhovanou směrnicí konkrétně není dotčen výhradní úkol ECB vydávat a odnímat úvěrovým institucím povolení k činnosti⁽²⁾, které může v závislosti na vnitrostátním právním rámci zahrnovat obecné povolení k vydávání krytých dluhopisů. Podobně zůstává v pravomoci ECB zajistit, aby úvěrové instituce náležitě řídily a posuzovaly obezřetnostní rizika vyplývající z emisí krytých dluhopisů, jakož i investic do krytých dluhopisů.

Eurosystém akceptuje kryté dluhopisy, které splňují kritéria způsobilosti zajištění v operacích měnové politiky Euro-systému. Eurosystém nakupuje kryté dluhopisy v rámci programu nákupu krytých dluhopisů (CBPP3), který je součástí rozšířeného programu nákupu aktiv (APP)⁽³⁾. Navrhované právní akty jsou nezávislé na rámci zajištění operací Euro-systému i na CBPP3, neboť se jedná o nástroje měnové politiky, jež spadají do výlučné pravomoci Eurosystému.

Konkrétní připomínky k navrhované směrnici

1. Definice

ECB navrhuje doplnit „dobrovolné přezajištění“ jako dodatečný prvek pojmu přezajištění tak, aby se na dobrovolné přezajištění vztahovaly požadavky na oddělení aktiv. Tím by se zajistilo, že by se na dobrovolné přezajištění vztahovaly záruky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU⁽⁴⁾.

2. Způsobilá aktiva

- 2.1. ECB vítá kvalitativní požadavky na způsobilá aktiva, jimiž musí být kryté dluhopisy zajištěny a jež zahrnují jak některá předem stanovená vysoce kvalitní aktiva⁽⁵⁾, tak i „jiná vysoce kvalitní aktiva“ splňující určité požadavky. Pokud však jde o tato „jiná vysoce kvalitní aktiva“, příslušné požadavky nemusí být vzhledem k přístupu založenému na zásadách, který navrhovaná směrnice používá, dostatečné k zajištění harmonizovaného zacházení s těmito aktivy jako vysoce kvalitními aktivy. ECB proto podporuje zavedení přísnějších požadavků do navrhované směrnice.
- 2.2. Pokud jde o způsobilost aktiv umístěných mimo Unii, měl by být stanoven maximální podíl těchto aktiv s cílem zajistit homogenitu krycího portfolia, podpořit evropský charakter krytých dluhopisů a zvýšit povědomí investorů ohledně rizik, která jsou s krycím portfoliem spojena.
- 2.3. Homogenita aktiv krycího portfolia je klíčovým prvkem transparentních a vysoce kvalitních krytých dluhopisů, a proto jsou vhodnější homogenní portfolia tvořená výhradně jednou třídou aktiv. Členské státy však mohou povolit smíšená portfolia, pokud stanoví záruky nezbytné k zajištění toho, aby byl rizikový profil aktiv v portfoliu dostatečně podobný a aby se složení krycího portfolia v průběhu času podstatně neměnilo.
- 2.4. Navrhovaná směrnice by měla vyjasnit, že požadavek na oddělení aktiv se vztahuje na všechna aktiva včetně aktiv držení v rámci přezajištění, a to i v případě, že je toto přezajištění poskytováno dobrovolně. Uvedený požadavek by se však neměl vztahovat na další dodatečné záruky týkající se programů krytých dluhopisů, které jsou

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽²⁾ Viz čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1024/2013.

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2014/40 ze dne 15. října 2014 o provádění třetího programu nákupu krytých dluhopisů (Úř. věst. L 335, 22.11.2014, s. 22).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2015, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190). Viz zejména čl. 76 odst. 2 písm. e) a čl. 79 odst. 1 písm. a), které požadují, aby členské státy zajistily náležitou ochranu ujednání o krytých dluhopisech s cílem zabránit mimo jiné převodu některých, avšak nikoli všech aktiv, práv a závazků, jež představují nebo tvoří část takového ujednání, jehož stranou je instituce v režimu řešení krize. Viz též strana 141 zprávy orgánu EBA o krytých dluhopisech: „EBA Report on Covered Bonds - Recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU“ ze dne 20. prosince 2016 (EBA-Op-2016-23) (dále jen „doporučení orgánu EBA“).

⁽⁵⁾ Viz čl. 129 odst. 1 písm. a) až g) nařízení (EU) č. 575/2013.

vyžadovány vnitrostátními právními předpisy upravujícími kryté dluhopisy, avšak nejsou součástí přezajištění jako takového⁽¹⁾. Navrhovaná směrnice by měla rovněž vyjasnit, že aktiva v krycím portfoliu by měla být oddělena formou: a) zápisu aktiv krycího portfolia do rejstříku krycích aktiv; b) převodu aktiv krycího portfolia na jednotku pro speciální účel; nebo c) držby aktiv krycího portfolia ve specializované hypoteční úvěrové instituci.

- 2.5. Dohled nad emitenty krytých dluhopisů by měl být doplněn průběžným sledováním krycích portfolií. Jmenování kontrolora krycího portfolia při emisi krytého dluhopisu by mělo být podle navrhované směrnice povinné, a nikoli pouze dobrovolné. Požadavek na existenci kontrolora krycího portfolia je již zaveden ve vnitrostátních právních předpisech mnoha členských států. Kontrolor krycího portfolia by měl splňovat alespoň minimální požadavky stanovené v navrhované směrnici. Požadavek, aby byl kontrolor krycího portfolia oddělen od úvěrové instituce vydávající kryté dluhopisy, jakož i od auditora této úvěrové instituce a byl na nich nezávislý, řeší případné střety zájmů.
- 2.6. ECB vítá řadu ustanovení navrhované směrnice, která se týkají informací pro investory. Za prvé mají být tyto informace poskytovány ohledně všech regulovaných krytých dluhopisů. Za druhé, periodicita zveřejňování informací pro investory se zkracuje z pololetní na čtvrtletní. Za třetí, rozsah informací pro investory, které mají být poskytovány, se rozšiřuje tak, aby zahrnoval i smluvní a dobrovolné úrovně přezajištění, jakož i podrobnosti o úrokových, měnových, úvěrových a tržních rizicích a rizicích likvidity. Tato ustanovení však ponechávají emitentům i příslušným orgánům příliš velký prostor pro výklad těchto požadavků. Možnost rozdílného přístupu, například u definic a datových formátů, by mohla ohrozit jednotné chápání poskytovaných informací. S cílem usnadnit investorům hloubkovou kontrolu a porovnání krytých dluhopisů by měly být vyžadovány další a podrobnější informace. Informace by navíc měly být předkládány ve vzorovém formátu.

3. Požadavky na krytí a likviditu

- 3.1. Běžný způsob výpočtu požadavku na krytí založený na metodě výpočtu nominální hodnoty usnadňuje srovnání krytých dluhopisů v jednotlivých členských státech a mezi emitenty, nelze jej však použít pro derivátové smlouvy. Zákonné přezajištění by mělo být z požadavku na krytí vyňato, neboť jeho účelem je zajistit poskytnutí dodatečných aktiv, a je proto již zahrnuto v jiných ustanoveních navrhované směrnice. Z výpočtu krytí je třeba vyloučit nejen nezajištěné pohledávky, ale též zajištěné pohledávky, u nichž je pravděpodobné, že je dlužník nesplatí, nebo které jsou po splatnosti⁽²⁾, protože za těchto okolností by byl dvojnásobný postih slabší. K zajištění ochrany investorů je zapotřebí řady dalších kritérií. Za prvé, pro výpočet minimálního krytí by měly platit přinejmenším stejné limity pro poměr úvěru k hodnotě nemovitosti (LTV), jaké jsou stanoveny nařízením (EU) č. 575/2013⁽³⁾. Harmonizace výpočtu LTV by měla být v této souvislosti zajištěna použitím transparentní indexace, přinejmenším ročním přečtením krycích aktiv a používáním aktuálního namísto původního zůstatku úvěrů. Za druhé, při výpočtu požadavku na krytí by se neměla zohledňovat náhradní aktiva nebo by bylo přinejmenším omezeno stanovit pro ně limit.
- 3.2. Aktiva, která splňují podmínky pro jejich zahrnutí mezi aktiva úrovně 1 nebo aktiva úrovně 2 A⁽⁴⁾, se považují za likvidní, a jsou tudíž vhodná pro zahrnutí do rezervy v oblasti likvidity krycího portfolia. Aktiva úrovně 2B, která zahrnují například cenné papíry kryté aktivy, podnikové dluhové cenné papíry a akcie, které splňují stanovené požadavky⁽⁵⁾, jsou méně likvidní, a neměla by proto zahrnuta do rezervy v oblasti likvidity krycího portfolia. Do rezervy v oblasti likvidity by navíc neměla být zahrnuta aktiva, která vydala úvěrová instituce samotná, její mateřský podnik, její dceřiná společnost, jiná dceřiná společnost jejího mateřského podniku nebo sekuritizační jednotka pro speciální účel, s níž je úvěrová instituce v úzkém propojení⁽⁶⁾, aby se zabránilo koncentraci společností v rámci skupiny emitenta nebo společností přidružených k emitentovi. Členské státy by dále měly zajistit dostatečnou míru diverzifikace⁽⁷⁾, aby se umožnila rychlá likvidace těchto aktiv bez významné ztráty hodnoty.

(1) Například v případě španělských krytých dluhopisů (*cédulas*) představuje celé hypoteční portfolio dodatečnou záruku požadované úrovně přezajištění. Dodatečná záruka se v průběhu času mění.

(2) Viz článek 178 nařízení (EU) č. 575/2013.

(3) Viz čl. 129 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

(4) Viz články 10 a 11 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).

(5) Viz článek 12 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61.

(6) Viz čl. 7 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61.

(7) Viz čl. 8 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61.

- 3.3. Rezerva v oblasti likvidity krycího portfolia by měla krýt celý čistý odtok likvidity po dobu 180 kalendářních dnů, protože rezervy v oblasti likvidity by měly pokrývat rovněž potenciální případy platební neschopnosti emitenta. Proto by neměla existovat možnost tento požadavek neuplatnit, jak tomu je v současné době podle čl. 16 odst. 4 navrhované směrnice, podle kterého se rezerva v oblasti likvidity krycího portfolia nevyžaduje, jsou-li požadavky na likviditu stanoveny v jiných aktech práva Unie. ECB chápe, že by v této souvislosti musel být vyjasněn stávající požadavek, podle něhož musí být aktiva prosta jakéhokoli zatížení⁽¹⁾, aby byla způsobilá tvořit součást rezervy úvěrové instituce v oblasti likvidity.
- 3.4. Navrhovaná směrnice by v souvislosti s požadavkem na rezervu v oblasti likvidity krycího portfolia umožnila, aby byl výpočet splacení jistiny u krytých dluhopisů se strukturami prodloužitelné splatnosti založen na prodlouženém konečném datu splatnosti namísto plánovaného data splatnosti. To de facto znamená, že v případě těchto druhů krytých dluhopisů neexistuje žádný požadavek na rezervu v oblasti likvidity pro splacení jistiny k plánovanému datu splatnosti. Požadavek na rezervu v oblasti likvidity krycího portfolia pro výpočet splacení jistiny u krytých dluhopisů se strukturami prodloužitelné splatnosti by měl být založen na plánovaném datu splatnosti, protože se očekává, že tyto kryté dluhopisy budou splaceny k plánovanému datu splatnosti, a jejich nesplacení k tomuto datu může pro úvěrovou instituci znamenat podstatná rizika financování. Splatnost těchto krytých dluhopisů by za normálních okolností neměla být prodloužena, jsou-li k dispozici dostatečné peněžní prostředky k vyplacení držitelů krytých dluhopisů k plánovanému datu splatnosti. Pokud by tedy nebyla k dispozici rezerva v oblasti likvidity pro splacení jistiny k plánovanému datu splatnosti, zvýšila by se tím pravděpodobnost prodloužení splatnosti těchto krytých dluhopisů⁽²⁾.
4. *Struktury typu „soft bullet“ a „conditional pass-through“*
- 4.1. Inovativní struktury krytých dluhopisů se rychle vyvíjejí, což si vyžaduje jejich pečlivé průběžné hodnocení s cílem zajistit udržitelný rozvoj trhu. V posledních několika letech jsou ve zvýšené míře využívány kryté dluhopisy se strukturami prodloužitelné splatnosti, u nichž může emitující úvěrová instituce prodloužit plánované datum splatnosti krytých dluhopisů, avšak specifická rizika, která tyto struktury představují, nemusí být dostatečně zohledněna⁽³⁾.
- 4.2. Navrhovaná směrnice připouští struktury prodloužitelné splatnosti za určitých podmínek. Ze zkušeností ECB vyplývá, že nelze ve všech členských státech zcela vyloučit vyvolání prodloužení splatnosti na základě volného uvážení emitující úvěrové instituce, a to kvůli rozdílům ve vnitrostátních právních předpisech týkajících se krytých dluhopisů, potenciálně rozdílným smluvním ustanovením programu krytých dluhopisů, jakož i rozdílům ve způsobu, jakým vnitrostátní právo upravuje selhání a nevyplacení v případě, že není zakázáno dobrovolné vyvolání selhání. Umožní-li navrhovaná směrnice, aby byly události rozhodné pro prodloužení splatnosti smluvně upraveny, může to mít za následek značnou heterogenitu mezi jednotlivými krytými dluhopisy, což brání harmonizaci. ECB proto doporučuje, aby byly povoleny jen zákonem stanovené rozhodné události a aby smluvní úprava rozhodných událostí byla vyloučena.
- 4.3. V této souvislosti je třeba poznamenat, že Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) navrhl soubor konkrétních podmínek, jež by měly kryté dluhopisy se strukturami prodloužitelné splatnosti splňovat, aby se na ně vztahovalo preferenční zacházení z hlediska rizikových vah. Splatnost lze konkrétně prodloužit, jen nastanou-li tyto rozhodné události (obě musí nastat kumulativně): i) došlo k selhání emitenta krytého dluhopisu a ii) krytý dluhopis nesplňuje některá předem stanovená kritéria/testy, což naznačuje, že pravděpodobně nebude k plánovanému datu splatnosti splacen⁽⁴⁾. Tyto dva požadavky by omezily jakékoli volné uvážení emitující úvěrové instituce ohledně prodloužení splatnosti.
5. *Účinná spolupráce orgánů dohledu*
- Vzhledem k pravomoci ECB v oblasti obezřetnostních rizik úvěrových institucí je pro ECB důležité zajistit, aby byla rizika vyplývající z emisí krytých dluhopisů náležitě řízena. ECB by proto měla mít možnost požadovat v jednotlivých případech relevantní informace od příslušných orgánů odpovědných za veřejný dohled nad krytými dluhopisy s cílem zohlednit tyto informace při výkonu obezřetnostního dohledu nad příslušnou úvěrovou institucí.

⁽¹⁾ Čl. 7 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61.

⁽²⁾ Viz též odstavec 2.2.4 stanoviska CON/2017/46. Všechna stanoviska ECB jsou zveřejněna na internetových stránkách ECB www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ Viz též strany 17 a 18 dokumentu „ECB contribution to the European Commission’s consultation on Capital Markets Union mid-term review 2017“, k dispozici na internetových stránkách ECB.

⁽⁴⁾ Viz strana 137 doporučení ECB.

6. Označení

I když používání zvláštního označení pro kryté dluhopisy vydávané úvěrovými institucemi usazenými v Unii má své výhody, některé otázky – např. pokud jde o určení příslušného orgánu, který má označení přidělovat, a specifické požadavky pro přidělení takového označení – bude zapotřebí dále vyjasnit na úrovni členských států. Nelze zcela vyloučit, že by někteří investoři mohli zkrácenou formu označení *European Covered Bond* (ECB) zaměnit se zkratkou Evropské centrální banky (ECB). Z tohoto důvodu by mohlo být vhodnější použít neutrálnější název, např. *EU Covered Bond* (krytý dluhopis EU).

Konkrétní připomínky k navrhovanému nařízení

7. Přezajištění a náhradní aktiva

- 7.1. ECB vítá harmonizovaný přístup k minimálnímu přezajištění a upřednostňuje jednotnou metodu výpočtu bez výjimek. Má proto výhrady k návrhu uplatňovat v určitých případech různé požadavky. Bez ohledu na výzvy spojené se zavedením jednotného požadavku v celé Unii bere ECB na vědomí nové standardy Basilejského výboru ⁽¹⁾ a považuje požadavek ve výši 5 % za rozumný návrh.
- 7.2. ECB vítá, že podle navrhovaného nařízení by se limity LTV měly uplatňovat jako měkké limity krytí. Například neexistují žádné limity pro výši podkladového úvěru, tento úvěr se však může na požadavku krytí závazků podílet jen do výše příslušného limitu LTV. Tento limit LTV by se měl uplatňovat nejen v okamžiku zahrnutí daného úvěru, ale po celou dobu jeho splatnosti. V této souvislosti je důležité, aby se na celou částku úvěru včetně té části úvěru, která přesahuje příslušný limit LTV, vztahoval požadavek na oddělení aktiv v krycím portfoliu v souladu s navrhovanou směrnicí. Vedle dalších požadavků na zajištění v podobě nemovitosti, které jsou stanoveny v článku 208 nařízení (EU) č. 575/2013, by bylo pro účely limitů LTV vhodné, aby byla hodnota příslušného nemovitého majetku alespoň jednou ročně sledována a aktualizována za použití metody indexace.
- 7.3. Vzhledem k těžkostem v oblasti financování námořní dopravy pramenícím z velké cykličnosti tohoto odvětví ⁽²⁾ by bylo vhodné z preferenčního zacházení podle čl. 129. odst. 4 a 5 nařízení (EU) č. 575/2013 vyloučit kryté dluhopisy, které jsou zajištěny úvěry zajištěnými námořním zástavním právem na lodě.
- 7.4. Je na místě, aby aktiva, která mohou být použita pro účely povinného přezajištění, byla způsobilá aktiva uvedená v navrhovaném nařízení a aby se na ně vztahovala stejná omezení velikosti expozice, jaká stanoví navrhované nařízení.
- 7.5. Je důležité zavést kvalitativní požadavky na náhradní aktiva pro kryté dluhopisy a je vhodné, aby se uplatňovaly stejné požadavky jako v případě způsobilých aktiv v souladu s navrhovaným nařízením. Tato kvalitativní kritéria by však měla být doplněna kvantitativním omezením ⁽³⁾. Toto kvantitativní omezení by dále regulovalo složení krycího portfolia s cílem zajistit jeho homogenitu a usnadnilo investorům provádění hloubkové kontroly. Podle analýzy provedené orgánem EBA velká většina vnitrostátních rámců pro kryté dluhopisy reguluje náhradní aktiva z hlediska jejich složení a kvantitativních omezení ⁽³⁾. ECB proto doporučuje doplnit do navrhovaného nařízení požadavek, že náhradní aktiva nesmí překračovat 20 % celkové nominální hodnoty všech nesplacených krytých dluhopisů emitenta.

Konkrétní pozměňovací návrhy k těm ustanovením navrhovaných právních aktů, která ECB doporučuje změnit, jsou uvedeny v samostatném technickém pracovním dokumentu včetně příslušného odůvodnění. Technický pracovní dokument je k dispozici v anglickém jazyce na internetových stránkách ECB.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 22. srpna 2018.

Prezident ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Viz dokument „Basel III: Finalising post-crisis reforms“ ze dne 7. prosince 2017, který je k dispozici na internetových stránkách Banky pro mezinárodní platby www.bis.org a který zvažuje požadavek ve výši 10 %.

⁽²⁾ Viz dokument s názvem „ECB Banking Supervision reviews lending to troubled shipping sector“ ze dne 17. května 2017, k dispozici na internetových stránkách ECB o bankovním dohledu www.bankingsupervision.europa.eu.

⁽³⁾ Viz strana 139 doporučení ECB.